

сѣненъ камикъ“ тоя езикъ се разкжсва отъ тѣсенъ проломъ тѣй, че Царевецъ остава съвсемъ откъснатъ отъ околната земя. Надъ тоя проломъ има мостъ, който нѣкога билъ подвиженъ. Но не само подвижниятъ мостъ прѣчелъ за достѣпа до крепостъта. Откъмъ тая страна нейниятъ входъ се пазѣлъ отъ три реда порти, до които се издигали високи двойни бойни кули. Трѣбвало да се премине моста, следъ това презъ първата врата, презъ втората и, чакъ като се премине и третата, тогава се навлизало въ тая непристъпна крепостъ. Тия порти днесъ сж разрушени, но доскоро тѣхнитѣ мѣста личаха много добре. Сега въ Търново замислятъ отново да издигнатъ тия красиви укрепления, и когато стане това, ще имаме рѣдката наслада да съзерцаваме крепостъта въ нейната нѣкога внушителна величественостъ.

На *Царевецъ* не сж правени подробни разкопки, както на Трапезица, и затова има много малко разкрити старини. Една отъ причинитѣ за оскѣдността на стари паметници е и заселването на турци, които строили тамъ своитѣ жилища съ градиво отъ българскитѣ дворци и църкви и унищожили изцѣло надземната имъ часть. Трапезица останала пуста и това спасило нейнитѣ строежи отъ окончателно погубване. Разбира се, и на Царевецъ ще се откриятъ стари постройки, но едва ли тѣ ще бждатъ тѣй запазени, както тия на Трапезица. Интересно е, че разрушението на постройки на Царевецъ не станало изведнажъ. Така, презъ 17 вѣкъ Петъръ Богданъ отъ Чипровци видѣлъ тукъ стениотъ царски палати и часть отъ камбанария съ черковна живопись. Отъ тия постройки нѣма никаква следа.

Отправляме се къмъ най-високото мѣсто, наречено *Чанъ-тене* (по български „камбаненъ връхъ“). Тукъ разгледахме основитѣ на църквата *Възнесение*. Когато презъ 1235 г. търновскитъ митрополитъ станалъ патриархъ, тя била предназначена за патриаршеска църк-